

saadant Værelse, saa vil de vel ogsaa gennemføre det.

Dagmar Nielsen beklagede, at Agitationsudvalget ikke havde faaet Skrivelsen ang. Jubilæumsbogen at se. Hun syntes, man maatte bruge de Midler til Agitation, der viste sig, og det kunde maaske have Betydning at faa en Artikel optaget i denne Bog, selv om man jo nok kunde ønske en saadan Artikel noget anderledes end det tilsendte Forslag.

Hedevis Matthiesen mente ligeledes, man burde se Bogen og undersøge, i hvor mange Eksemplarer den udgik, og om den brugtes paa Redaktionskontorerne, før man afviste Sagen.

Fritze Teisen havde set Bogen og havde ogsaa været ude for en Forespørgsel fra den. Hun betragtede Foretagendet som en smart Forretning og mente, Bogen var beregnet paa dem, der holdt af at se deres eget Navn paa Tryk.

Efter en Del Diskussion vedtoges det ved Afstemning at henvise Sagen til Agitationsudvalget, som fik Bemyndigelse til at afgøre Spørgsmaalet.

Loven om offentlig Forsorg:

Esther Carstensen: Jeg synes, det er meget uheldigt, om det skal fastslaas i Loven, at naar en Kvinde er gift, saa er hun forsørget af sin Mand. Hun vil faa det at høre Gang paa Gang. Jeg mente, det var fastslaaet, at hun forsørgede sig selv ved sit Arbejde i Hjemmet. Var det ikke muligt, der kunde gøres noget for at forandre den Form, det har faaet i Lovforslaget?

Fritze Teisen: Der staar i Loven: Overfor det offentlige er Manden forpligtet til at forsørge Hustruen, og Hustruen er overfor det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv og sin Mand, saafremt hun ikke er forladt eller fraskilt. Dette træder jo kun i Kraft i det Øjeblik, da en af Parterne er ude af Stand til at forsørge sig selv, og det staar flere Steder i Loven tydeligt, at det kun vedrører Forholdet til det offentlige.

Esther Carstensen mente, der i Stedet for burde staa: Overfor det offentlige er Ægtefællerne forpligtet til at forsørge hinanden.

Hulda Pedersen gav Fru Carstensen Ret i, at selve Formen kunde være bedre, selv om der ikke var noget at indvende mod Lovens Aand.

Fritze Teisen kunde ikke se de Betænkkeligheder, der var fremme, og fraraadede at gøre noget ud af det.

Mindesten for Klaus Berntsen.

Formanden: Jeg glemte før under min Beretning, at jeg har faaet Brev med Anmodning om Støtte til Rejsningen af en Mindesten for Klaus Berntsen. Jeg vilde ønske, denne Anmodning var kommet blot 10 Aar senere, det er ligesom for nær ind paa os endnu. - For os staar han som Forkæmper for Kvindernes Valgret og som den, der staar bag Grundloven af 1915; men udadtil staar han som Parti-Politiker.

Fællesstyrelsen mente ligesom Formanden, at D.K. ved at støtte Planen let kunde faa Skyld for Parti-Politik.

Formanden foreslog derefter at udskyde Spørgsmaalet. - Komiteen vil senere henvende sig til Offentligheden om Bidrag; maaske kan denne Henvendelse da redigeres, saa D.K. kan tiltræde.

Formandens Forslag vedtoges.

Loven af 30/3-1906.

Emilie Buchwald: Den af Formanden omtalte Henvendelse til Justitsministeren var det første Skridt. Men naar vi nu hører, der er Tale om en Revision af Loven, skal vi saa ikke handle og med det samme anmode om, at ogsaa de Paragraffer om den tvungne Lægeundersøgelse bliver forandret i Overensstemmelse med vort Ønske, og at det altid bliver en Læge af vedkommendes eget Køn, der foretager Undersøgelsen?

Formanden: Det kan vi godt. Vi kan sige: I Henhold til Udtalelser fra Justitsministeren om, at Loven skal revideres, beder vi om at faa ogsaa denne § rettet.

Esther Carstensen forespurgte, om det ikke var muligt at faa en Kvinde med til Revisionen af Loven.

Formanden mente ikke, der vilde blive nedsat noget Udvalg. Foreslog at henvise Sagen til Udvalget ang. Oktoberloven, som da kunde forfatte en Skrivelse til Ministeren og muligt tage flere Spørgsmaal op.

Dette vedtoges. Justitsministerens Svar overgaves E. Buchwald.